

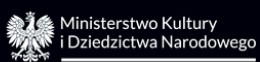
NOSPR

X

FESTIWAL PRAWYKONIAŃ 10-12.03.2023

Dzień 1

NOSPR współfinansują

Partner motoryzacyjny

Partnerzy

Partner Główny koncertów
abonamentowych NOSPR
w sezonie 2022/2023

www.nospr.org

Aleksandra Słyż

„At different times” na orkiestrę, syntezatory modularne i elektronikę

I cz. Another tale, at different times

II cz. The great movements have begun

III cz. There's no more space here for us

*Another tale, at different times
The great movements have begun
There's no more space here for us*

Gęsta struktura, powolna transformacja.

At different times to kompozycja o ruchu tak wolnym i ciężkim, że prawie niezauważalnym. Mikro odchylenia, harmoniczne pulsacje. Stabilna, ciągła zmiana.

Aleksandra Słyż

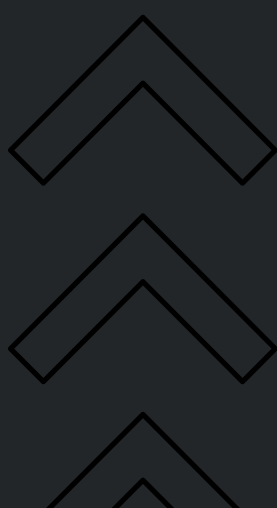
Teoniki Rożynek

„Shift” na orkiestrę
i audio playback

Reality shift to termin spopularyzowany w kulturze internetowej w 2020 roku, głównie na TikToku, na określenie praktyki „przenoszenia” lub „transferowania” świadomości do fikcyjnego wszechświata. Mówi się, że praktyka ta jest podobna do świadomego śnienia i autohipnozy oraz że wykazuje pewne podobieństwa do dysocjacji. Praktycy wyjaśniają to zjawisko jako możliwe dzięki teorii wieloświatów, chociaż powszechne wyjaśnienia często zawierają nieporozumienia lub błędne interpretacje tej teorii.

Teoniki Rożynek

Opis utworu

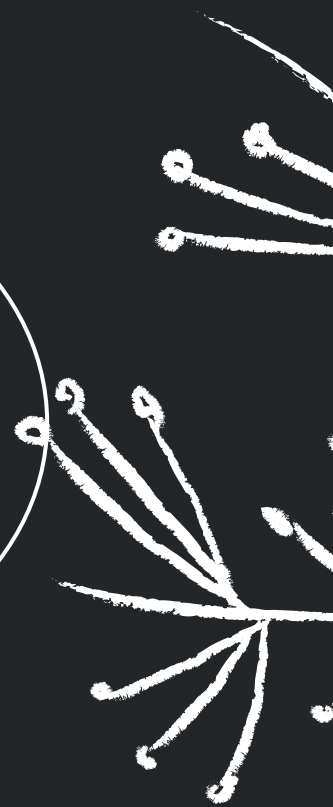
Żaneta Rydzewska

„botanical studies” na kwartet smyczkowy i elektronikę

Inspiracją do napisania utworu były kształty, struktury i faktury roślin.

Obserwacja zarówno ich powtarzalności, jak i różnorodności, stała się punktem wyjścia do tworzenia materiału muzycznego w utworze.

Opis utworu

Dominik Karcki

„Beyond a Shadow of Certainty”
na kwartet smyczkowy

Dedykowany Kwartetowi Śląskiemu, poświęcony pamięci Barbary Buczek utwór kontynuuje cykl, którego główną ideą jest eksploracja pojęcia pewności. Wyraża się ona przez proces, w którym instrumenty próbują wzajemnie podążać za sobą; głos indywidualny usiłuje uchwycić cień pozostałych, aby stworzyć jednolity i stabilny ruch – taki, w którym można przewidzieć to, co nadchodzi. Próby przewidywania przyszłości mogą się jednak czasem wydawać pogonią za cieniami (Platońskie cienie na ścianach jaskini).

Uchwycenie cienia i uzyskanie poczucia pewności pozwoliłyby przekroczyć granicę, wyjść w pełnię światła – lecz tam, w pełnej jaskrawości, ujrzymy wszelkie możliwe przyszłości, horyzont niezliczonych trajektorii... którądy więc podążać? Być może ścieżkę wybiera się i poznaje jedynie krok po kroku?

Poza cieniem pewności, oślepiające światło przytłaczającego multum możliwości – niemożliwość pewności („urok niemożliwości” Barbary Buczek).

Dominik Karcki

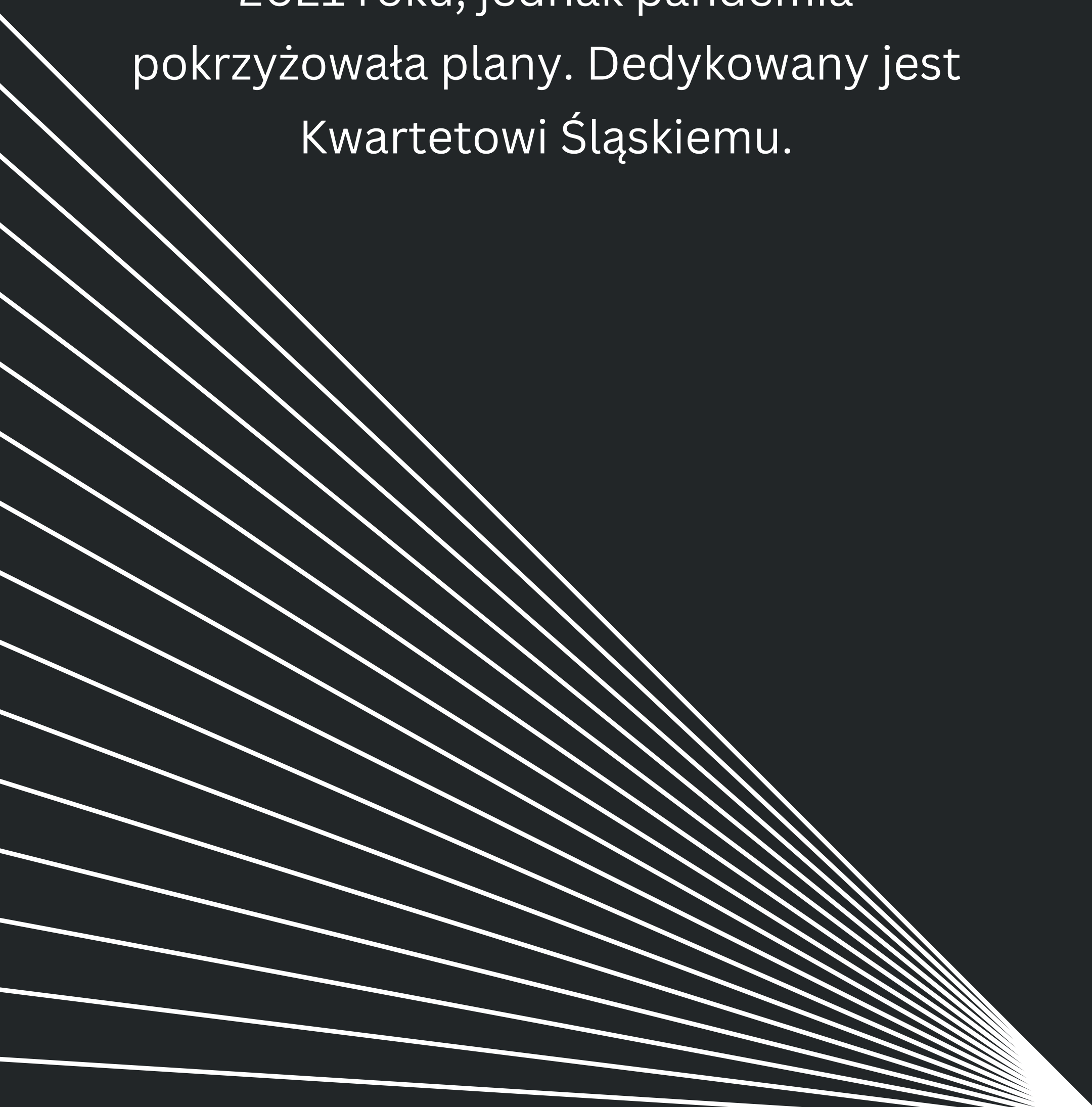
Katarzyna Głowicka

„Solitude Quartet” na kwartet smyczkowy,
wokalistę, elektronikę i wideo

Inspiracją utworu był czas pandemiczny i stan zawieszenia, którego doświadczyliśmy. Akcja muzyczna zatapia słuchacza w trzech fikcyjnych sferach – niejako zamrożonych momentach, stanach emocjonalnych. Zaczyna kwartet solo, który z werwą gra część zatytułowaną Piekło. To udręka dni, które się powtarzają, repetycje rytmów. W kolejnych częściach (Oczyszczenie, Rozgrzeszenie) dołączają głos i, na końcu, partia elektroakustyczna.

Tekst napisałam po polsku i angielsku.
Wybór języka w danym momencie był
podyktowany względami muzycznymi:
brzmieniem słów, ich spójnością w
języku angielskim lub większą
różnorodnością dźwięków szmerowych
w polskim.

Utwór powstał na zamówienie NOSPR;
miał mieć swoją premierę na początku
2021 roku, jednak pandemia
pokrzyżowała plany. Dedykowany jest
Kwartetowi Śląskiemu.

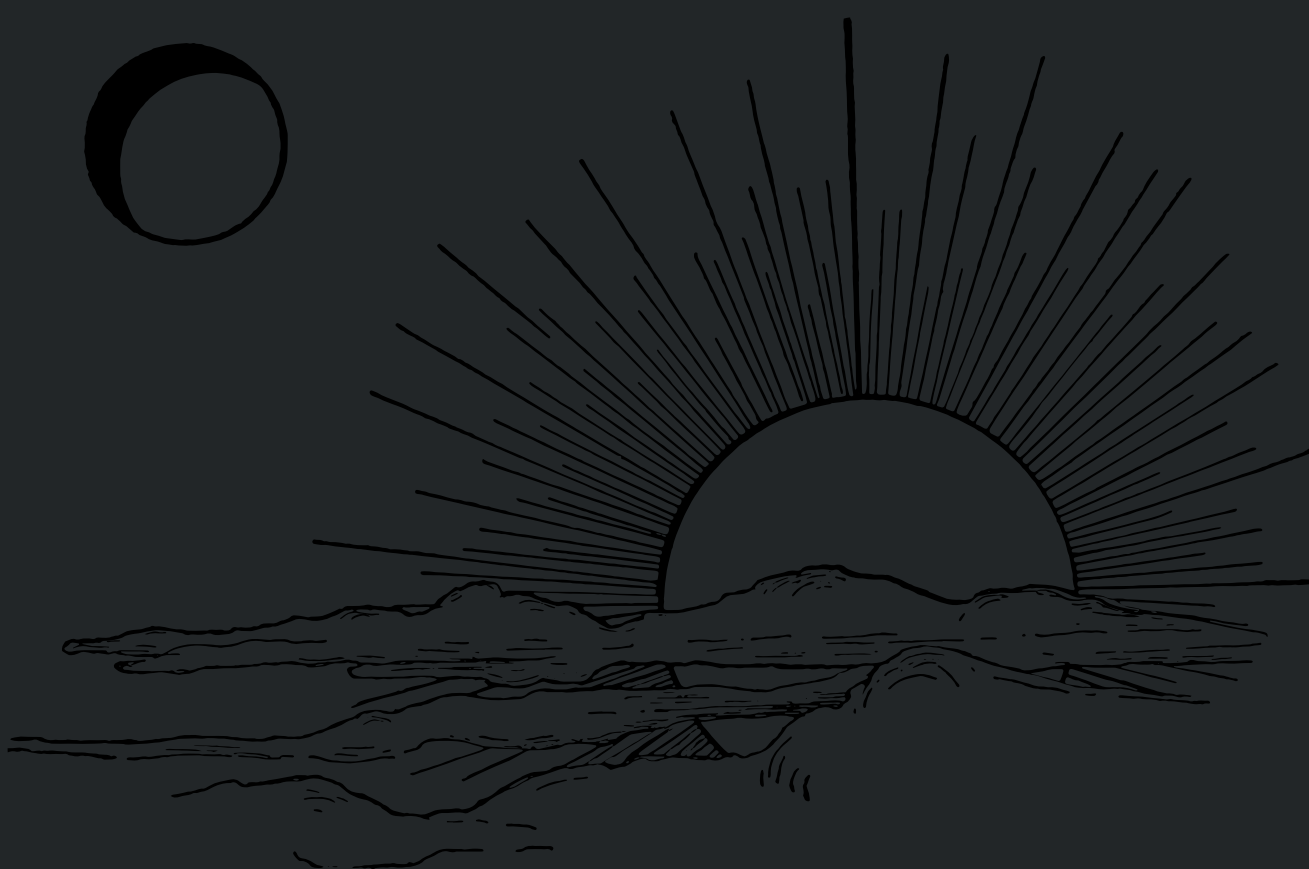

Część 1
Inferno (Piekło)

Dzień, noc, noc, dzień
zamknięta, zamknięty, zamknięci, przekłęci

Dzień, noc, noc, dzień
dzień, dzień, cień, sen...

jeden, dwa, pięć, osiem,
dziesięć, tysiąc...

Część 2

Cleansing (Oczyszczenie)

Day night, night day, no light
Sunrise, red crown, stale sight
One hug, two hearts, three months
Ten days waiting no spike
And all traces and all filth must be cleansed

Endless hug-less morning light –
I wipe my teared drenched mind
And mask it with a smile
Pink filter for the curse

Zostań, zostań serce moje
Nie dotykaj nieczyszczonych
Niedomytych moich myśli
Niech mój oddech ci się przyśni
Niech Twa przestrzeń dotknie mojej
Oczyszczonej, oddalonej
Odkażonej, wydzielonej

One hug, two hearts,
No smile

I'm alive

Część 3

Absolution (Rozgrzeszenie)

I've been holding for so long
Longer than the longest dream
Satellites around my head made a
thousand lonely trips
I'm reciting close to heart voice of
yours
that fever dream
with high pitch and lower laughs softer
squeak and harsher scream

And I know voice of yours
Hopeful and deserted longing
I grip the meanings
When finally
with no sense
I carry on waiting
with no end

Recytuję serca rytm
Twoim głosem pulsu dźwięk
Ton wysoki niższy śmiech
Miękka nuta ostry krzyk

Łapię krótkie końce znaczeń
Nie puszczę, czekam
Ileż mogę wiernie Trwać?!

When finally comes
when finally comes
Absolution
And finally comes
when finally comes
Absolution

I climb and
I grip the meaning
with no hope
I carry on wait for some faith
With no end

Katarzyna Głowicka

Andrzej Kwieciński

„[PIPE(s)]64” na kwartet
smyczkowy i flet prosty tenorowy

Trzydzieści pięć lat temu premierę miała pierwsza gra platformówka z serii Super Mario Bros wyprodukowana przez Nintendo. Mało kto mógł przewidzieć, jak kultowa się ona stanie i jak później los splecie ją z jej rówieśnikiem, polskim kompozytorem Andrzejem Kwiecińskim.

„Kiedyś jeden z muzyków powiedział mi, że wykonując mój utwór, czuł się tak, jakby grał w starą zręcznościówkę na konsoli: ciągle nowe chwytły, szybkie zmiany nacisku i dynamiki, nowe metrum co takt...

Przypomniało mi to oryginalne gry Mario Bros, których połamana rytmika i uproszczona melodyka stały się inspiracją do [stworzenia] całej rodziny utworów – traktuję je także jako chwilę oddechu i zabawy pomiędzy większymi formami. [...]

W ostatnim czasie, oprócz reinterpretacji barokowych, interesuje mnie szczególnie zjawisko nazywane przeze mnie harmonią fantomową – za medycznym terminem opisującym ból w amputowanej kończynie. [...] Pipes traktuję jako oznaczenie rodziny spokrewnionych ludycznych utworów, której protoplastą jest kwartet smyczkowy” – wyjaśniał kompozytor przy okazji premiery koncertu skrzypcowego podczas Warszawskiej Jesieni w 2014 roku.

A oto partytura [PIPE(s)]64, w której do wspomnianego kwartetu dołączony został prosty flet tenorowy. Do tej pory instrument ten nie zajmował szczególnego miejsca w twórczości Kwiecińskiego, który preferuje obsadę smyczkową. Tu wkracza śmiało na scenę w skomplikowanej pod względem rytmicznym i artykulacyjnym partii, pełnej krótkich fraz, pasaży harmonicznym i multifonów. Przywołuje przy tym brzmieniem tak uwielbianą przez kompozytora muzykę barokową.

Rola kwartetu smyczkowego wykracza daleko poza klasyczny akompaniament. Motywy, a właściwie gesty czy ruchy – rodem ze zręcznościówek – przeskakują między instrumentami. Mikrotonowa harmonia, niuanse artykulacyjne i jak gdyby powstrzymywany afekt składają się na rozpoznawalny idiom muzyczny Andrzeja Kwiecińskiego, nawet jeśli tutaj ukazany został w lżejszej i figlarniejszej odsłonie. Kolejny level gry w muzykę współczesną.

Jan Topolski

Przydatne linki

[Mój Karnet Festiwalowy](#)

[Program Festiwalu Prawykonań](#)

[NOSPR](#)

